

תלמודו בידו

דף עב עמוד א

יבמות

א] מה הטעם שבני ישראל לא מלו במדבר ?

ב] מהול שנמשך ערלתו וכסתה את העטרה, האם צריך לחזור ולמול ?

ג] האם משוך אוכל בתרומה ?

ד] האם כהן טומטום אוכל תרומה, והאם מאכיל נשיו ועבדיו ?

ה] האם כהן אנדרוגינוס אוכל תרומה וקדשים ?

א] 1. היו חלשים מההליכה בדרך, והיה סכנה לימול.

2. שלא נשבה רוח צפונית המפזרת את העננים (מלבד מבחצות הלילה), ולא זרחה עליהם השמש, ולא היו יכולים להתחזק מצער המילה.

והטעם שלא נשבה: 1. היו נזופים ממעשה העגל. 2. שלא יתפזרו ענני הכבוד.

ב] תנא קמא: צריך שימול מדרבנן, וסמכוהו על הפסוק "את ברייתי הפר".

ר' יהודה: לא ימול את הבשר הנמשך מפני הסכנה, שמא יפגע בגיד ויעשה כרות שפכה.

ג] רב הונא: מן התורה אוכל בתרומה, אבל אינו אוכל מדרבנן. וגם בברייתא מבואר כן.

[ואף שיש שגורסים שלברייתא מותר לאכול אף מדרבנן, רש"י דחה זה].

סברא: לתנא קמא אסור לאכול בתרומה מן התורה, והגמרא דחתה סברא זו.

ד] אוכל: אינו אוכל בתרומה, שמא יקרע הבשר ויימצא שהוא זכר, ואם כן הוא ערל.

מאכיל: את עבדיו מאכיל.

קידש אשה אינה אוכלת, שאין לו קידושין [לקדש או להתקדש] אלא לחומרא.

תניא נשיו אוכלות: לאביי, מדובר כשביציו ניכרות מבחוץ, והוא זכר ערל.

לרבא, שמאכיל את אמו בת ישראל שנשאת לכהן ומת.

ה] אוכל בתרומה, כדין זרעו של כהן. ואינו אוכל בקדשי קדשים האסורים לנקבות.